

L' Àvia

Joan Crosas

adaptació a gralla
Xavier Viñas

De l'Àlbum "Com un Anhel", dels Esquirols. 1982

gralla

B \flat Eb9 Ebm B \flat Gm G7

Com si el re - flex més pla-te - jat de llu-na cla - ra, da-munt l'o -
Les fe - ia es - trany ve-nir del llamp de fo-ra vi - a i a - cos - tu -

6 Eb9 Ebm B \flat Dm7 Gm7 F Eb

na - da es vul - gués que - dar, ai - xí re - cor - do el teu ca - bell, a - mi - ga
mar - se al tre-mo - lor cons - tant d'a-que-lla es - pel - ma que fent mit - ja es con-su -

12 B \flat B \flat 7 Dm7 Gm7 Cm7 F7 1. B \flat 2. B \flat B \flat F7

blan-ca, mig a - ma - gat pel mo-ca - dor de cap. Lu-na can - çó que si, que
mi - a, on es - pe - rant cor i re - cords es - tan

20 Eb B \flat F7 F7 F7

no, que tard o d'ho-ra de la me - mò-ria fe-ia un cab - dell, i e-ra l'ar - rel des del bres -

28 Eb B \flat Dm Gm7 Cm7 F7 B \flat

sol fins a la tom-ba, lla-vor es-cam - pa - da pels vuit vents del món. Vés per on!...

34 F7 D7 Gm7 D7

Que lleu-ge - ra a - van-ça la bar - ca, amb la ve - la in - fla-da per la to - na-da dels ès - ca -

39 Gm D7 Gm B \flat F7

dors, com si fos gar - bí, com si fos mig - jorn. Vés per on!... Com ar-ren-ca i sol-ca la ter - ra,

44 D7 Gm7 D7 Gm D7

que la veu tren - ca-da va a-com - pa - nya-da d'es-que-lla i bou. Si no fos pel temps. Si no fos pel

49 Gm B \flat D7 1. D7 2. Gm

jou... Vés per on!... Com si fos a - hir. Vés per on!... Com si el món... Que l'a-mor se'm

54

fon. I se n'ha a

Com si el reflex més platejat de lluna clara,
damunt l'onada es volgués quedar,
així recordo el teu cabell, amiga blanca,
mig amagat pel mocador de cap.

I es feia estrany venir del llamp de fora via
i acostumar-se al tremolor constant
d'aquella espelma que fent mitja es consumia,
on esperant cor i records s'estan.

I una cançó, que sí, que no,
que tard o d'hora
de la memòria feia un cabdell
i era l'arrel des del bressol fins a la tomba,
llavor escampada pels vuit vents del món.
Ves per on!...

Que lleugera avança la barca
amb la vela inflada per la tonada dels pescadors,
com si fos garbí, com si fos migjorn.
Ves per on!...

Com arrenca i solca la terra,
que la veu trencada va acompanyada d'esquella i bou.
Si no fos pel temps.
Si no fos pel jou...
Ves per on!...
Com si fos ahir
Ves per on!...
Com si el món...

Com si una arada secular l'hagués llaurada
i en cada plec hagués amor sembrat,
qui sap si estrany o enamorat, amiga blanca,
qui sap si lliure o bé forçat, qui ho sap?...

I aquells ulls mig amagats, vellut i vidre,
eixuts per fora, emplorallats per dins,
mirant-me en ells com un infant em quedaria
ahir i demà per endreçar l'avui.

I una cançó, que sí, que no,
que tard o d'hora
de la memòria feia un cabdell
i era l'arrel des del bressol fins a la tomba,
llavor escampada pels vuit vents del món.
Ves per on!...

La taverna crida les penes
i la ratafia fa melodies de bon cantar,
quan la boira ve les cabòries van.
Ves per on!...

La taverna crida les penes
i la ratafia fa melodies de bon cantar,
quan la boira ve les cabòries van.
Ves per on!...
Pel rebost, la cuina i la tarda
a la galeria, testa ajupida, sargint mitjons,
mossegant el fil,
murmurant cançons.
Ves per on!...
Que l'amor se'n va
Ves per on!...
Que l'amor se'm fon.

I se n'ha anat del llit estant per no fer nosa
«Al cel amb l'avi»—han dit a l'infant—.
Jo m'he quedat provant de cabdellar una troca
que enjogassat el gat va desfilar.

I una cançó, que sí, que no...